

Boldog új évet és az 1988. évi feladatok teljesítéséhez jó egészséget kívánunk!

MECSEKI Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A MECSEKI ERCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1988. JANUÁR 1.

A kibontakozás szebb jövőt jelent

Újévi interjú Gyulai Sándor vszb-titkárral

Gazdasági céljaink, politikai és társadalmi feladataink megvalósításában a következő esztendőben új rajtkörül indulunk. Amilyen vevőváltónak is felfogható az új reformfolyamatban való sikeres, vagy gyenge szereplésünk. Sikerről kell „leúsznunk” a stabilizáció időszakát, hogy az utánunk következők már velünk együtt örülhessenek a kibontakozásnak. Hittel és akarással még az úszni nem tudó is sokszor partot ér. Mi, akik oly sokszor bizonyítottuk már, hogy képesek vagyunk leküzdeni minden akadályt, most ne tennénk?

Az 1987-es esztendő legfontosabb belpolitikai eseményeként értékelhetjük az MSZMP Központi Bizottságának július 2-1 állásfoglalását, a gazdasági-társadalmi kibontakozás programjáról és az Országgyűlés őszi ülésén elfogadott kormányprogramot. Gyulai Sándorral, a vállalati szakszervezeti bizottság titkárával hosszasan beszélgettünk minderről. Hittel és tenniakarással szól az ország előtt álló reformfolyamatról, a vállalat minden egyes dolgozójától elvárható becsületes munkáról. Beszélgetésünk elején arról kérdeztük, hogy miként látja mindezt a titkári székéből és „magánemberként”, mint közgazdász?

— Az, hogy közgazdász vagyok és, hogy megválasztották vszb-titkárnak, számomra nem ellentmondásos. Ugyan a hétköznapi életben a közgazdászokat racionális gondolkodásúnak és a számok emberének tartják, akik nem biztos, hogy az eredményeket megvalósító számok mellett az embert is látják. A legfontosabb termelőerő az ember és, ha egy közgazdász ezt nem tudja, nem érzi, akkor méltatlan a diplomájára. A szakszervezet legfontosabb feladata az érdekvédelem, ami pedig egyértelműen feltételezi a dolgozó embert. Úgy is mondhatom és így is érzem, hogy végzettségem és jelenlegi megbízatásom nincs ellentétben.

— A dolgozók alapvető érdeke a minél magasabb életszínvonal elérése, a biztos megélhetés megteremtése. Ennek feltétele, hogy legyenek elosztható javak, melyet kizárólag az értékteremtő munkával lehet elérni. Mint közgazdász, s mint vszb-titkárral ezert is fogadtam örömmel a gazdaság és társadalom reformjára irányuló törekvéseket, melyet az MSZMP KB állásfoglalása indított el. Akkor is ezt kell mondanom, ha tudom, hogy a stabilitási időszak jelentős reálbér- és életszínvonalcsökkenést jelent a lakosság többségének. Ez olyan, mint egy mütét, mely fájdalmas, de elkerülhetetlen.

Ugyanakkor, minél később kerül rá a sor, annál bizonytalanabb a kimenetele.

— Hiszem, hogy ezzel minden józanul gondolkodó ember egyetért. Szeretnék azonban visszatérni az előbbiekben említett egyik mondatrészére. Arra, hogy az elosztható javakat kizárólag értékteremtő munkával lehet elérni. A dolgozók ugyanis vallják, ők mindent megtettek ezért, következésképpen a gondok gyökere nem innen ered. Egyetért ezzel?

— Ez valóban így igaz, az emberek többsége úgy érzi, hogy ő mindent megtett, az „érték” megteremtéséért. De téves nézet, hogy csak a kétkezi munka az, amelyik értéket teremt. Az, hogy melyik termék képez valóban értéket, azt a mindenkori piac ítélte szabja meg. Nem a beosztott dolgozó feladata, hogy ezt felmérje, ő csak a mindenkor rábízott feladatokat kell, hogy elvégezze. Hogy mit bíznak rá, ez a vezetők feladata, nekik kell eldönteni és látni, hogy melyik termék és mikor válik értékke. Ez a legfelsőbb vezetéstől a közép-szintű vezetésig naprakész irányítást és odafigyelést igényel.

— A nehezebb gazdasági helyzet egy sor módosítást eredményez a szakszervezeti munka különböző területein. A kibontakozási

program társadalmi oldalához szorosan kapcsolódik a társadalmi demokratizmus továbbfejlesztése, a társadalom politikai rendszerének reformja is. A szakszervezet hogyan járul hozzá ehhez a folyamathoz?

— Egyértelmű, hogy a szakszervezeti munka és az egész mozgalom területe a megújulás és a reform megvalósítása éppen olyan szükségessé válik, mint a gazdasági életben. A párt kibontakozási programja a gazdasági megújulás mellett a társadalom egészének megújulását is céloz-

tétele, munkastilusának megváltoztatása. Elképzelhetetlennek tartom, hogy egy felgyorsult gazdasági folyamatot a szakszervezetek a régi munkamódszerekkel kísérjenek figyelemmel. Meg kell határozni az érdekvédelmi munkában azokat a prioritásokat, melyek a dolgozók döntő többségének érdekét szolgálják. Növelni kell a tisztviselők felkészültségét, konfliktuskezelő képességét, a mindenkori helyzethez történő azonnali alkalmazkodást és ezekre történő reagálást. Még az is elképzelhető,

Csöndör László felvétele

za. Egy kicsit az eltelt fél évben mintha elfeledkeztünk volna erről az utóbbi fontos kérdéstről, pedig a gazdasági kibontakozási program nem valósulhat meg a társadalom reformja nélkül. Az 1968-as gazdasági reform megvalósulásának legnagyobb akadálya az volt, hogy a gazdaság, mint alapépítmény változott, de a felépítmény változatlan maradt. Ha most is beleesnénk ebbe a hibába, valószínű, hogy hasonló eredményt érünk el, mint az 1968-as reformmal. Ebbe a folyamatba beletartozik a szakszervezetek munkájának hatékonyabb

autonóm munkacsoportok kialakítása, mely módszerrel már több vállalatnál kísérleteztek. Természetesen a mi körülményeinkhez kell igazítani ezt az új formát, melynek kidolgozásán jelenleg is dolgoznak.

— Sok dolgozónkat foglalkoztat egy kérdés, hogy a személyi jövedelmado hogyan érinti a teljesítményben dolgozókat? — A személyi jövedelemadó bevezetésének feltétele, hogy a bérek bruttósításra kerüljenek. Ezt a vállalatoknak január 15-ig kell elvégezni. A SZOT meghirdette, hogy azonos körülmények és teljesítmé-

nyek mellett a dolgozók nettó bére 1988-ban nem csökkenhet. A bruttósítás a havi és napidíjasoknál jelent a kisebb gondot. A teljesítménybéreseknél sokkal bonyolultabb a bruttó-bér kiszámítása, hiszen nem csak az irányműszak-bérből tevődik össze, hanem még nagyon sok pótlék, kiegészítés járul hozzá. Szeptember óta az üzemek és a vállalati számítástechnikai szakemberek ezen dolgoznak és január elején a vállalati szakszervezeti bizalmi testület elé kerül a javaslat, hiszen ez kollektív szerződés-módosítást is jelent. Nagyon nagy figyelmet és körültekintést követel, hogy valóban a SZOT által meghirdetett elveknek megfelelően járjunk el. Bizom abban, hogy a kisebb hibákat — melyek elkerülhetetlenek egy ekkora munkánál — az első negyedév végéig sikerül korrigálni.

— Az általános forgalmi adó bevezetésének következményei hogyan érintik a dolgozók szociális ellátottságát? Kösza hírek szólnak arról, hogy felszámolunk több üdülőt, kevesebb pénz jut majd a tömegsportra, a kulturális támogatásra és, hogy a lakásépítésünk még több gondal jár majd.

— A szociális ellátottsággal kapcsolatban szakszervezeti bizottságunk állásfoglalása az, hogy fent kell tartani az 1987-ig elért színvonalat. Rövidtávú gondolkodásnak tartom, hogy a pillanatnyi árbevétel reményében felszámoljuk eladunk szociális létesítményeink egy részét. Az életszínvonal „érzéshez” hozzátartozik a különböző szociális juttatások milyensége, nem beszélve arról, hogy a dolgozók pihenését szolgáló üdülők a mindenkori testi és lelki regenerálódást is szolgálják. Ugyanilyen szintentartási törekvésünk van a tömegsport és a kultúra támogatását illetően is. A vállalatnak az új munkaerő megszerzéséhez egyik alapvető feltétele a lakás biztosítása. Hogy milyen forrásból, ma még nem tudjuk, de az új lakáshozjutási anyagi feltételeit továbbra is biztosítani akarjuk. A gond inkább az, hogy épül-e a városban és a környéken elég lakás és a támogatáson kívül lesz-e dolgozóinknak elég pénze, hogy a rájuk eső részt be tudják fizetni.

— Mint minden változás, főleg ha ez a dolgozókat anyagilag is negatívan érinti, bizonyos fokú pesszimizmusra ad lehetőséget. Én mégis azt mondom, ha sikerül a stabilizációt egy-két éven belül megteremteni, az utána következő kibontakozás kárpótolni fog mindannyiunkat a nehezebb esztendőért. Természetesen ehhez mindannyiunk lelkiismeretes, jó munkájára szükség van. Így az új év küszöbén azt kérem és kívánom dolgozóinknak, hogy érzéken elminél több sikert mindennapi munkájukban és ezek a sikerek teremtsék meg annak feltételeit, hogy ezt a párt- és kormányprogramot meg tudjuk valósítani. Ehhez kívánok erőt, egészséget, jó szerencsét — mondotta befejezésül Gyulai Sándor.

Köszönöm a beszélgetést!
Veress Tamás

MECSKEI Ércbányász

ÉRCBÁNYÁSZOK FEL NE SŰJTEK!

A MÉV DOLGOZÓINAK KÖZKIVÁNATÚ KÜLÖNKIADÁSA

Pályaválasztási tanácsadás

A szerkesztők, újságírók, nyomdászok és más munkatársak ugyan számtalan praktikát alkalmaztak 1987-ben, hogy elérjék körmondfont megfogalmazásait, jópofa bakijukat, szebbnél szebb sajtóhibáikat, ám erőfeszítésük meddő maradt. Kitalálták például, hogy újságukban nagy előszeretettel alkalmazták a bolha szeménél valamivel apróbb, úgynevezett nonpareille betűtípust, mely ugyan lehetővé teszi, hogy több fér el hatoldalal lapunkban, viszont teljesen olvashatatlan szabad szemmel. Íme bizonyosság, rajtam nem fogtak ki.

Első típus az elegáns fogalmazás, amikor az újságíró szégyelli az egyszerű, magyaros kifejezéseket, s ebből hajmeresztő eredmény származik:

„... a lakótelepi dolgozók szocialista sportoltatásának szemléletével.”

„Rendszeresen kell karbantartani, felújítani meglévő normatíváinkat.”

„... Az elvárások igen komoly szinten mozognak.”

„S mivel elsősorban a ritkaságért érdeklik őket, ritkaságszámba megy, ha valamilyen tornáról nem

Ezt írtuk mi azaz ezt is mi írtuk 1987-ben

aranyéremmel térnek haza.” (Megjegyzem, az arany csak otthon ritka fém.)

„Csak úgy sziporkáztak a kérdések...” Ehhez csak annyit, a kérdésfeltevők sziporkáztak azzal, hogy csak úgy záporoztak a kérdések.

„A műszaki fejlődés szerepe olyan legyen, hogy a mindennapi élet a gazdaság útjében tartsa a kezét.” Hát nem gyönyörű?!

Második típus a homályos, melyből vagy nem derül ki mit akart mondani írója, vagy ha kiderül, hát rosszul.

„Vázolta a nyolcvanhetedik évi feladatokat...” egyik üzemigazgatónk. Az üzem 1987. évben volt 28 éves, így esetleg a huszonnyolcadik évi feladatokat lehetett volna vázolni.

„A hülye is látja” — írja egy felháborodott hangú cikk. Attól, hogy valaki hülye, még láthat, attól, hogy valaki vak, még tud-

hat, így vagy a vak is látja, vagy a hülye is tudja.

„Ezen részt vettek Pécs testvérvárosainak legjobb súlyemelői, így a jugoszlávok... szovjetek.” Jugoszlávia jóval nagyobb egy városnál, a Szovjetunióról nem is beszélve. Mellesleg Lvov nem Pécs testvérvárosa, hanem Lvov terület Baranya testvérmegyéje.

„Az elmúlt években salakos kézi- és focipályák is készültek.” Azóta is töröm a fejem, mit is játszanak a kézipályákon.

„Gondolok itt elsősorban az anyagmozgatásra, melynek gyakorisági száma nagyon magas. Ha viszont a súlyossági oldalról vizsgáljuk a kérdést, akkor azt lehet megállapítanunk, hogy ebben a rutinosabb dolgozóké a vezető szerep.” Az anyagmozgatás gyakorisági száma tényleg magas, néha bizony súlyos terheket is cipelni kell. A cikk egyébként a balesetekről szól.

(Folytatás az 5. oldalon)

Mi sem bizonyítja jobban lapunk népszerűségét, mint az alábbi felvétel. A kicsiny Kittike még csak óvodaelőkészítőbe jár, de már rendszeresen átböngésszi kéthetente megjelenő újságunkat, ami nem is csoda, hisz amellet, hogy egyre több a rendelet értelmességét is segítő útmutatást kaphat a bányászati keresetkiegészítéssel kapcsolatban, rendszeresen olvashatja a felhívást, amely az 1988-ban újra induló nappali tagozatos bányaiipari technikusképzésről informál.

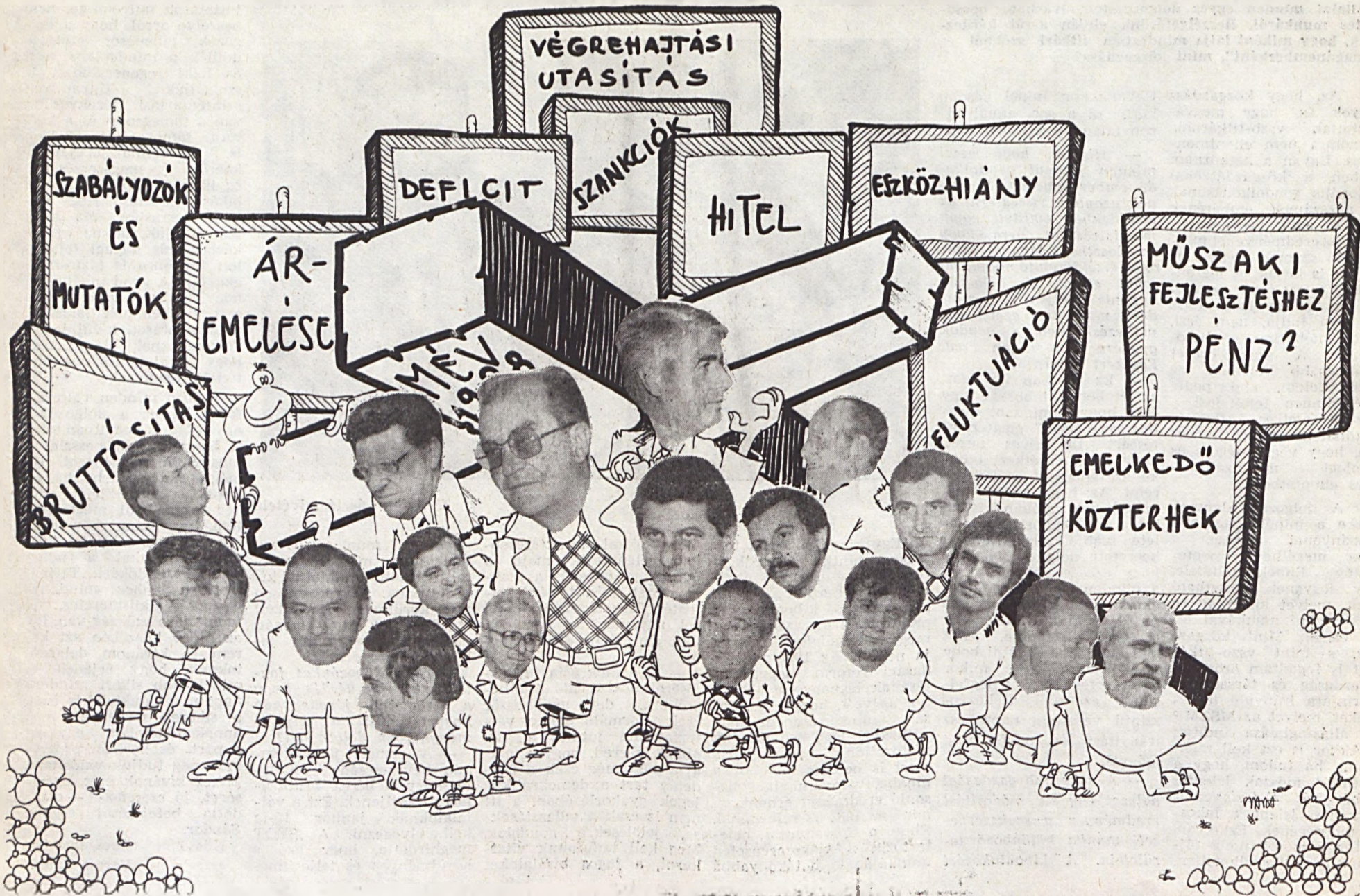
Bizonyára döntött is már a kis Kitti a pályaválasztást illetően, hiszen a mesékben csak csupa szörnyűséget hall. Ott van az a királylány, a Csipkerózsika, aki száz évig aludt, mert megátkozták. A bányaiipari technikus ugyanakkor tejben-vajban fürdett, a tenyerükön herdozák és 4000 műszak után (ami körülbelül 15–20 év) megkapja az átlagkereset 63 százalékát. Igaz, nem a királylányét. A királyfi hét

— Nahát! Ez aztán igen! Csöndör László felvétele

Nem lehet elég korán kezdeni

Bezzeg a bányaiipari technikus elég, ha eljár a Székesfehérvár utcába öt évig és utána a rendes évi szabadságon felül még pótszabadság is jár neki.

Boldog új évet kíván az Ércbányász szerkesztősége!

1988

Január

H	4	11	18	25	
K	5	12	19	26	
Sze	6	13	20	27	
Cs	7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31

Február

H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	
Sze	3	10	17	24	
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Szo	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	

Március

H	7	14	21	28	
K	1	8	15	22	29
Sze	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	31
P	4	11	18	25	
Szo	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	

Április

H	4	11	18	25	
K	5	12	19	26	
Sze	6	13	20	27	
Cs	7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	

Május

H	2	9	16	23	30
K	3	10	17	24	31
Sze	4	11	18	25	
Cs	5	12	19	26	
P	6	13	20	27	
Szo	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29

Június

H	6	13	20	27	
K	7	14	21	28	
Sze	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	
Szo	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	

Július

H	4	11	18	25	
K	5	12	19	26	
Sze	6	13	20	27	
Cs	7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29
Szo	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	31

Augusztus

H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sze	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Szo	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	

Szeptember

H	5	12	19	26	
K	6	13	20	27	
Sze	7	14	21	28	
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Szo	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	

Október

H	3	10	17	24	31
K	4	11	18	25	
Sze	5	12	19	26	
Cs	6	13	20	27	
P	7	14	21	28	
Szo	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30

November

H	7	14	21	28	
K	1	8	15	22	29
Sze	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	
P	4	11	18	25	
Szo	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	

December

H	5	12	19	26	
K	6	13	20	27	
Sze	7	14	21	28	
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Szo	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	

04-05-07

Majdnem az életével fizetett figyelmetlenségéért december 12-én Béres Barnabás, a III. sz. bányüzem külszíni lakatos-a. A májomi metropolis egyik toronyházában véletlenül az ASZ jelzésű liftgombot nyomta meg, mire a felvonó rettenetes sebességgel röpteni kezdte felfelé. A halálra rémült ember, mielőtt elérte volna az árszínvonal 1988-ik emeletét, megnyomta a BSZ '87 feliratú gombot is, így rövidesen a liftakna aljában találta magát. Béres Barnabást végül is a tűzoltók szabadították ki, miután többórás munkával eltávolították fölüle a bányászbeca püspökfalját.

HÍREK

JÓ ÜTEMBEN halad a PMSC labdarúgó stadionjának a vilámosítása. Az elmúlt héten egy 18 fős tervezőcsoport bejelölte azt az útvonalat, amelyen az energia a pálya mellett emelt hatalmas betonoszlopok fényszóróhoz jut majd el. A villanyfényes mérkőzések rendezését elősorban a városi tanács szorgalmazza, hiszen az esti bajnoki, illetve kupamérkőzések ideje alatt arra az esetenkénti másfél órára egész Újmecekalja közelebbi közvilágítását ki lehetne iktatni a rendszerből.

KÉT varázsgömböt, másfél kiló gyilkmáját és egy tucat fekete macskát kapott vállalatunk tervezési osztálya főhatóságainktól a jövő évi változások értelmezésének megkönnyítésére. Ily módon a Palla-labor a legkorszerűbb — ezidáig csak nyugati importból beszerezhető — eszközökkel tekinthet a biztató jövőbe.

SZEPTEMBER közepe óta jelentősen javult a munkafegyelmem a II. sz. bányüzemben. Év végéig az előző esztendő hasonló időszakához képest 3649,7 százalékkal csökkent a hiányzások (bumlik) száma, sőt a technológiai fegyelmek fokozott betartása révén 0,00001 százalékra esett vissza a balesetekből eredő táppénzmutató. A különös jelenséget, illetve annak okát Volánbiztonság vizsgálja, ugyanis a Pannon Volán már alig indít járatokat az említett térségbe.

„JÖVÖNK A LET!” címmel vállalatunk KISZ bizottsága nagyszabású vetélkedőt rendezett. A versenyre több mint másfélezer nyugdíjasunk nevezett. Az első díjat Sthhaovó Áron, volt csapatvezető vajúr nyerte el, aki a villámkérdések során pontról pontra fel tudta sorolni milyen sokrétű kedvezmények illetik meg a pályakezdő, családalapítás előtt álló fiatalokat. Áron bácsi, aki boldogan vette át az egy darab 43,5 kilós parizer vásárlására szóló utalványt, meghatottan csak ezt ismételte: „Előttetek a jövő, tiétek az élet, vagy fordítva!”

Csöcsönkcsap-csapágyesörgetőt helyeztek üzembe — kísérleti jelleggel — november végén az Anyag- és áruforgalmi főosztály faterlepén. Az elmés szerkezet nem csak a fenyőfáronkők raktározásához szükséges szerelvények korrózióvédelmének jobbátételét szolgálja, hanem dallamos csilingelő hangjával távol tartja a macskacápákat és a szibériai tigriseket is.

Műszaki újdonságok

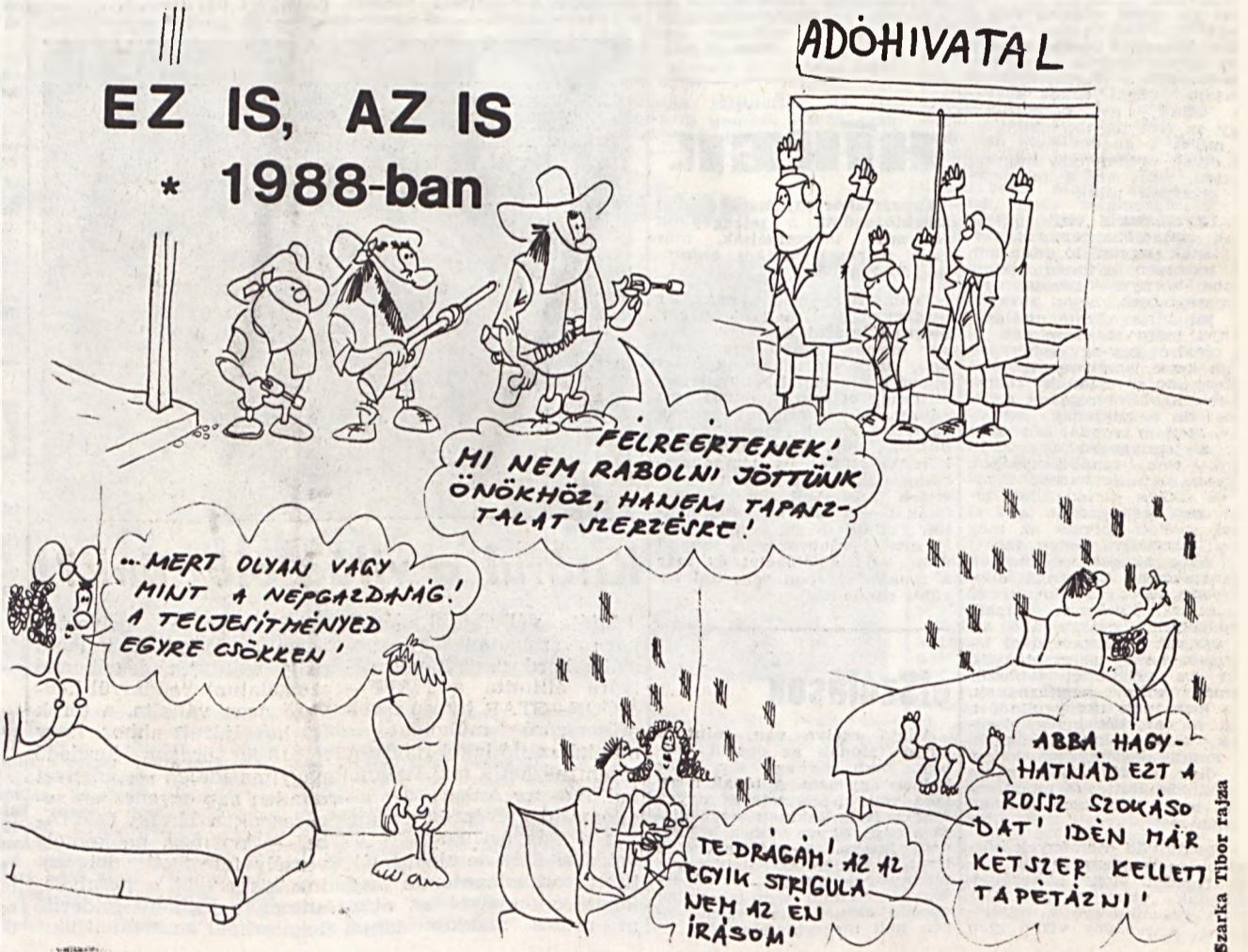
DATLAN típusú hosszúlyuk-szűkítő berendezés működik október közepe óta az V. sz. bányüzem hetedik szintjén. Az ír gyártmányú gépet azért vásároltuk, mert a gyártók hosszas fontolgatás után végül is úgy döntöttek, ír font he-

lyett magyar forintért is a rendelkezésünkre bocsátják. Elhatározásukban nyilván szerepet játszott a papír világgiacl arának emelkedése, no meg az is, hogy a Dél-kaledóniai konyhasóbányákban jól bevált széria utolsó darabja húsz éve ott roszdásodott a cég udvarán.

Újajta robbantási technológia bevezetését tervezi a III. sz. bányüzem. Az évek óta folyó kísérletezés eredményeként ugyanis bebizonyosodott, hogy ha a kontúryukakat Göncöl-szekér alakban helyezik el és a betörést úgy fűrik, hogy az leginkább a Kos csillagképre emlékeztet, akkor a robbantást követően az IKER ácsolatok és a BIKA-fa SZÜZ-en maradnak, így a vágár különösebb MERLEG-elés nélkül OROSZLÁN-ként láthat neki a kopogózásnak.

EZ IS, AZ IS

* 1988-ban

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kisdaróczy János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53
Kiadja: a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Dr. Jádi János
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre: 55,20 Ft
Előfizethető: a sajtószervezeti bizalmiaktól
Ny-623-4

A bizalmi testület döntött A vállalati kollektív szerződés 3. sz. módosítása

Vállalatunk szakszervezeti bizalmi testülete december közepén ülést tartott a Központ tanácstermében. A küldöttek előzetesen részletes írásos tájékoztatást kaptak a kollektív szerződés 3. sz. módosításának tervezetéről. Az ülés első napirendje keretében Gyulai Sándor vszb-titkár részletes tájékoztatást adott a két testületi ülés között végzett munkáról.

Ezt követően Tóka Jenő vezérigazgató átfogó szóbeli tájékoztatóban ismertette a vállalati bérbruttósítás előkészítésével kapcsolatos kérdéseket, feladatokat. Először is számot adott az éves gazdálkodás eredményéről, ami összefügg a bergazdálkodás és egyéb munkaügyi kérdésekkel.

Elmondotta, hogy vállalatunk az alapvető termelési feladatokat teljesítette. Az önköltség területén 3 százalékos megtakarítás várható. Ez nem jelenti, hogy gazdálkodási helyzetünk nagyon jó, a szigorúbb gazdálkodási körülmények, a szabályozók változása továbbá hatékony munkára kell, hogy ösztönözze a vállalati kollektívát.

A vállalat vezérigazgatója ezután tájékoztatót adott arról, hogy a kiadott irányelveknek és rendeleteknek megfelelően vállalatunk gazdasági vezetése — bevonva a társadalmi szerveket is — felülvizsgálta a bergazdálkodás rendszerét, a bérszerkezeti elemeket. Erre ösztönöztek a különféle útmutatók, ugyanis a bérbruttósítást egyszerűbbé teszi és a dolgozók előtt világosabbá válik, ha a sokféle pótlékból a feleslegessé váltakat megszüntetjük.

Vállalatunk sajátosságai következtében mintegy 30 pótléket alkalmazunk. A felülvizsgálat során a jogszabályok rendelkezése értelmében megszünik az általános bérpótlék (a havi 310 forint) és a védőpótlék is. A vállalati hatáskörbe tartozó pótlékek kö-

zül ugyancsak megszűnik a magassági, kettősszakma-, betanítási, begyakorlási, munkahelyi, hegesztési, lakatos-, kiküldetési és a be-kiszállási pótlék. Ezen pótlékek összege alapbéresítésre kerül, vagy más bérélemként lesz elismerve, ami biztosítja a dolgozónak az eddigi juttatás összegét.

Megszűnik a törzsgárdapótlék is, amit a 15 év föld alatti vajúvégi munka után kaptak a dolgozók. Lényegesebb a változás a különlegességi pótlék esetében. Ezt annak idején az egészségi ártalom, politikai megbízhatóság, a kiemelt bérezés miatt vezették be vállalatunknál. Az elmúlt években ez sok feszültséget okozott.

A bizalmi testület elé terjesztett javaslat két változatot tartalmaz. Az első (A) változat szerint, a különlegességi pótléket csak az állandó föld alatti fizikai és szellemi állományú dolgozók kapják meg. A második (B) változat összhangban van az ionizációs pótszabadság rendszerével. Azaz, csak azok kapnának különlegességi pótléket, akik az egészségi ártalom miatt ionizációs pótszabadságban is részesülnek. A betervezett módosítási javaslat ezután foglalkozott a személyi alapberek megállapításának rendszerével. Az időbéres dolgozóknál különösebb gond nincs, hiszen az ÁBMH által jóváhagyott képlettel a személyi bruttósítás könnyen elvégezhető.

Nagyobb gond van azon-

ban a szakmányos dolgozóknál. Itt nem lehet átlagos bruttósítási indexet alkalmazni, mivel a teljesítmények különbözőek és a teljesítménytől függően a keresetnél nagy a szóródás. Ezért egy minimális szakmánybérből indulunk ki és az üzemek hatáskörébe utaljuk, hogy a szakmányok túlteljesítésével összhangban prémiumot, vagy teljesítménypótléket állapítsanak meg.

A munkaigényes feladatot január 15-ig kell elvégezni, s eddig az időpontig a dolgozókat írásban kell értesíteni az új személyi alapberről.

A vezérigazgató ezután részletesen szolt azokról a kérdésekről is, amelyek nem kerültek be a kollektív szerződésbe. Így többek között arról, hogy az étkezési költségek január 1-jével változnak. A költség-változás kétirányú, egyrészt növekednek a nyersanyagárak, másrészt a rezsiköltség is. A pontos számok nem ismeretesek, ezért a

vállalat gazdasági vezetése úgy döntött, hogy januárban átvállalja a többletköltséget és februártól terhelődik át a költségek egy része a dolgozókra.

A szóbeli betervezés után a vitában a küldöttek elsősorban azzal a kérdéssel foglalkoztak, hogy a különlegességi pótléknak melyik változatát fogadják el, majd szóba került a prémium alapbérésítése is. Az elhangzott észrevételek alapján a testület megszavazta a különlegességi pótlék (A) változatát. Ezek

(Folytatás a 3. oldalon)

Kinevezések

Vállalatunk vezérigazgatója — az ipari miniszter előzetes hozzájárulásával — január 1-jei hatállyal Mészáros Istvánt általános vezérigazgató-helyettesé, Varga Mihályt műszaki vezérigazgató-helyettesé nevezte ki.

A nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulója tiszteletére meghirdetett MÉV 1987. évi munkaverseny eredményhirdetésére került sor december 18-án a reggeli leszállás előtt a IV. sz. bányauzemben.

A termelő csapatok közül 1. lett a Fekete Miklós vezette 13-as csapat; 2. a Szabó László vezette 23-as csapat; 3. a Klovár Ferenc vezette 50-es csapat; 4. az Andrási Gyula vezette 41-es csapat; 5. a Forrai András vezette 21-es csapat.

A kiszolgáló brigádok versenyében 1. a Futó Illés vezette B-4-es brigád; 2. a Szűcs József vezette 300-as aknazsállító brigád; 3. a Baranyák Sándor vezette Auróra mozdonyserelő brigád.

Könyvjutalomban részesültek azok a dolgozók, akik az értékelt csapatokon a legtöbb műszakot teljesítették. Képünkön: Fekete Miklós csapatvezető vájárnak az elismerő oklevelet Varga Mihály műszaki főosztályvezető adja át.
 Csöndör László felvétele

Alapvető kötelezettségeinknek eleget tettünk

Igazodva a megváltozó körülményekhez

Vállalatunk 1987. évi eredményeiről és az új esztendő feladatairól tartott tájékoztatót Tóka Jenő vezérigazgató a pártbizottság decemberi ülésén, a Központ tanácstermében.

A vezérigazgató elmondta, hogy vállalatunk minden alapvető feladatát, kötelezettségét, így vegyi dú-sítmány és exporttervét is teljesítette. Elmaradtunk viszont az előirányzottól a nyersérctermelés területén. Ennek az elsődleges oka, hogy továbbra is komoly

gondot jelent a produktív területeken tapasztalható létszámihiány. Így a vállalat arra kényszerült, hogy az ebből eredő termelés kiesést jobb minőséggel ellensúlyozza.

Az idei 3 százalékos költségmegtakarítás megfelelőnek mondható, de ahhoz,

hogy talponmaradjunk, jövőre még takarékosabb gazdálkodást kell majd folytatnunk.

A bruttósítással kapcsolatban a vezérigazgató szolt arról a gondról, amit a bányavállalatok speciális helyzete jelent. Ismeretes, hogy a bér- és vagyonadó megszűnésével a legtöbb vállalat megtudja oldani a bruttósítást, nálunk azonban ez ilyen forrásból nem kivitelezhető, hiszen korábban adómentességet élveztünk. Gondot jelent az is, hogyan oldjuk meg a teljesítménybérben dolgozók keresetének a bruttósítását.

A vajúvégi létszámihiányra is, hogy a bányászati keresetkiegészítésről szóló rendelkezés 700—800 embert érint és néhány éven belül csak akkor tudjuk ezt a kérdést megoldani, ha megfelelő munkaerő-utánpótlást kapunk.

A belföldi költségek növekedése tovább szaporítja a bizonytalansági tényezőket számát. Az év derekán még azzal számoltunk, hogy az árindex 92—96 százalékos lesz, az év végi árak ismeretében azonban már csaknem bizonyos, hogy meghaladja a 100 százalékat.

Tóka Jenő végezetül arról szolt, hogy az 1988. évi feladatok az egyre romló külső

és belső feltételek miatt az eddigieknél is komolyabb erőfeszítéseket követelnek tőlünk. Várható, hogy gondjainkon a hagyományos módon, a szokásos módszerekkel nem tudunk majd úrrá lenni. A nyíltság, a nyitottság jegyében új kezdeményezésekkel, újfajta szemlélettel oldhatjuk csak meg feladatainkat.

Hasonlóképpen vélekedett hozzászólásában Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára is és szolt arról, hogy a kommunisták aktivitására, kezdeményező-készségére a jövőben még inkább szükség lesz.

Ezt követően Deák László, a Központi Bizottság tagja tartott rövid tájékoztatót időszerű gazdaságpolitikai kérdésekről, a népgazdaság 1988. évi legfontosabb feladatairól. Elmondta, hogy a költségvetés olyan feszített, hogy akár egy-két milliárdos bevételi kiesés súlyos helyzetbe hozhatja az országot. Ezért a támogatásokat csökkenteni kellett és minden vállalatnak, így a MÉV-nek is saját magának kell megoldania a problémáit.

A testület végül is egyhangúlag elfogadta a vezérigazgató beszámolóját, majd személyi kérdésekben döntött.

Nógrádi Gábor

Tóka Jenő vezérigazgató a vállalat 1988. évi feladatairól tájékoztatja a testület tagjait.

Legyen a vendégünk!

Részlet a rajzpályázatról.

A gyermekelőadás és közönsége.

Sikerember — munka közben.

Feszült arcok a számítógép előtt.

A múlt év december 5-én az V. sz. bányászati üzem — volt, jelenlegi, jövődó? — dolgozói vették birtokukba a Ságvári Endre Művelődési Ház szinte valamennyi helyiségét. Ezúttal másodszor hívta meg őket az üzemi szb, gyakorlatilag az egész napra folyamatos programot hirdelve.

A délelőtti műsor elsősorban a gyermekek különböző igényeit elégítette ki. A kabinetteremben lévő tévében egymást követték a rajzfilmek akkora sikerrel, hogy a nagy igény miatt — hasonló céllal — egy másik terem is be kellett rendezni. A hivatalos program az „Ilyennek látom a bányászt” című gyermekrajz-pályázat megnyitójával, eredményhirdetésével kezdődött. A kiállított képek hű tükrét adták a kicsik csodálatos fantáziájának, rajzkészségének.

A megszokott gyermekműsor ezúttal a Szépség és Szörnyeteg című előadás volt, amely az őszinte közönségből vegyes érzelmeket váltott ki. Azaz, akinek nem tetszett, nem bírta végignézni, habozás nélkül kijött a teremből. Mint aztán a nap biztos sikerembere, Télapó várta a gyermekereget és amíg készlete tartott, kis adjándékesomagokat osztogatott.

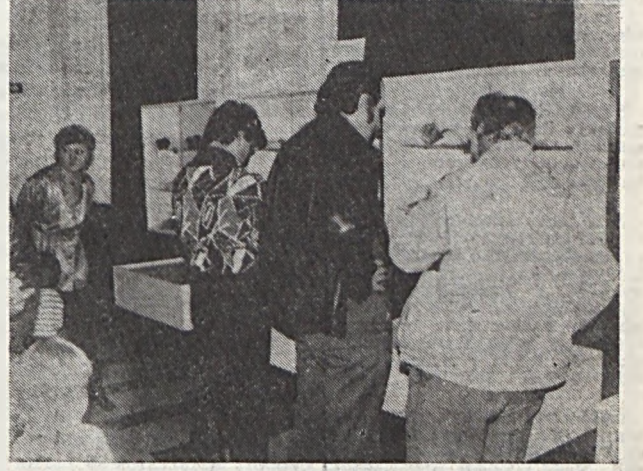
Egésznapos látóanyag is volt. A galériában tűzománc-kiállítás, a földszinten pedig könyv- és hanglezárusítás kötötte le az érdeklődők figyelmét. Sokkal jobb megvilágítási körülményeket értelmelt volna az az emeleti ásvány- és őslénytárlat, amelyet az üzem öt dolgozójának gyűjteményéből, a Geológia szocialista brigádjának szakemberei rendeztek nagy tetszést arató, látványos kiállítási anyaggá.

A déli ebédszünetben a kabinetteremben a videót számítógépes játékok váltották fel, s ezek a gyerekek körében a délelőtti rajzfilmekhez hasonló sikert arattak.

A délutáni program fő része az „Emlékszel?” című videofilm vetítése volt, amelyben a volt II. sz. bányászati üzem régi vezetői, dolgozói beszéltek a kezdeti időkről, munkájukról, személyes élményeiről. Csak sajnálni lehet azt a tényt, hogy a mostaniak közül kevesen nézték végig a film meghitt, családi hangulatú bemutatását, hiszen az elhangzottak sok megszívlelendő tanulságot, véleményt kínáltak a fiatalabbak számára is.

Az üzemi napot a nagyteremben hajnalig tartó vigasság (hivatalosan: családi est) zárta. Az általános műsorrendet (vacsora, zene, tánc, néptáncok) ezúttal dívat- és társastánc-bemutató tette a jelenlévők számára változatosabbá, még emlékezetesebbé. Képeink a nonstop rendezvény néhány villanását, eseményét örökítették meg.

Az oldalt írta és szerkesztette:
Benedek Sándor
Fotó: Schilling József

Érdeklődők az ásványkiállítás vitrinje előtt.

Hozzon-e könyvet is a Télapó?

Társastánc amatőr kivitelben...

Emlékszel? Itt élősóban.

Csendes csevegés a családi esten.

...és hivatalos szinten.

